

3. Încălcarea dreptului la apărare

Recurenta apreciază că dreptul său la apărare a fost încălcat întrucât, având în vedere că au trecut mai mult de 20 de ani între presupusele abateri și adoptarea deciziei finale, a fost privată de dreptul de a prezenta observații în timp util, și anume atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de către Comisie.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Recurs introdus la 3 iulie 2013 de Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 19 aprilie 2013 în cauza T-52/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Comisia

(Cauza C-380/13 P)

(2013/C 260/60)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (reprezentanți: N. Morais Sarmento și L. Pinto Monteiro, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

Recurenta solicită Curții:

- anularea în totalitate a hotărârii pronunțate de Tribunal;
- anularea în totalitate a deciziei atacate și
- obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Nerespectarea unui termen rezonabil pentru adoptarea unei decizii

1. Intervenția prescripției

Recurenta apreciază că decizia atacată a fost adoptată după expirarea termenului de prescripție de 4 ani stabilit la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 (¹). Chiar dacă ar fi intervenit o eventuală întrerupere a termenului de prescripție, a fost depășit dublul termenului de prescripție fără ca

vreo decizie să fi fost adoptată, potrivit dispozițiilor articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul menționat. Întrucât termenul stabilit a fost depășit, trebuie să se considere că decizia atacată este nelegală și nu poate fi executată.

2. Încălcarea principiului securității juridice

Recurenta consideră că faptul că Comisia a lăsat să treacă mai mult de 20 de ani între presupusele abateri și adoptarea deciziei atacate constituie o încălcare a principiului securității juridice. Acest principiu fundamental al dreptului Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul ca instituțiile Uniunii să trateze aspectele care o privesc într-un termen rezonabil.

3. Încălcarea dreptului la apărare

Recurenta apreciază că dreptul său la apărare a fost încălcat întrucât, având în vedere că au trecut mai mult de 20 de ani între presupusele abateri și adoptarea deciziei finale, a fost privată de dreptul de a prezenta observații în timp util, și anume atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de către Comisie.

(¹) Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Recurs introdus la 3 iulie 2013 de Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) împotriva Hotărârii Tribunalului (Camera a șaptea) din 19 aprilie 2013 în cauza T-53/11, Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops)/Comisia

(Cauza C-381/13 P)

(2013/C 260/61)

Limba de procedură: portugheza

Părțile

Recurentă: Associação de Empresas de Construção e Obras Públicas e Serviços (Aecops) (reprezentanți: N. Morais Sarmento și L. Pinto Monteiro, avocați)

Cealaltă parte din procedură: Comisia Europeană

Concluziile recurente

- Anularea în totalitate a hotărârii pronunțate de Tribunal;
- anularea în totalitate a deciziei atacate și

— obligarea Comisiei la plata tuturor cheltuielilor de judecată.

Motivele și principalele argumente

Nerespectarea unui termen rezonabil pentru adoptarea unei decizii

1. Intervenția prescripției

Recurenta consideră că decizia atacată a fost adoptată după expirarea termenului de prescripție de patru ani prevăzut la articolul 3 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 ⁽¹⁾ al Consiliului. De asemenea, chiar dacă ar fi avut loc o eventuală întrerupere a termenului de prescripție, s-a depășit o perioadă egală cu dublul termenului de prescripție fără să fi fost adoptată o decizie potrivit prevederilor articolului 3 alineatul (1) al patrulea paragraf din regulamentul menționat. Având în vedere prescripția dreptului în cauză, trebuie să se considere că decizia atacată este nelegală și nu poate fi pusă în aplicare.

2. Încălcarea principiului securității juridice

Recurenta consideră că faptul că Comisia a lăsat să treacă mai mult de 20 de ani între momentul la care au avut loc abaterile invocate și cel al adoptării deciziei atacate implică nerespectarea principiului securității juridice. Acest principiu fundamental al ordinii juridice a Uniunii Europene prevede că orice persoană are dreptul ca instituțiile Uniunii să trateze aspectele care o privesc într-un termen rezonabil.

3. Încălcarea dreptului la apărare

Recurenta consideră că i-a fost încălcat dreptul la apărare întrucât, dat fiind că au trecut mai mult de 20 de ani între momentul la care au avut loc abaterile invocate și cel al adoptării deciziei definitive, a fost lipsită de posibilitatea de a prezenta observații în timp util, cu alte cuvinte atunci când încă mai dispunea de documentele care puteau justifica cheltuielile considerate neeligibile de Comisie.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, p. 1, Ediție specială, 01/vol. 1, p. 166).

Cerere de decizie preliminară introdusă de Raad van State (Țările de Jos) la 5 iulie 2013 — M. G., N. R./Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Cauza C-383/13)

(2013/C 260/62)

Limba de procedură: neerlandeza

Instanța de trimitere

Raad van State

Părțile din procedura principală

Reclamanți: M. G.
N. R.

Pârât: Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

Întrebările preliminare

1. O încălcare de către administrația națională a principiului general al respectării dreptului la apărare, exprimat de asemenea la articolul 41 alineatul (2) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene ⁽¹⁾, săvârșită la elaborarea unei decizii de prelungire în sensul articolului 15 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE ⁽²⁾ a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de sedere ilegală, implică în mod necondiționat și în toate situațiile ridicarea măsurii de luare în custodie publică?
2. Acest principiu general al respectării dreptului la apărare permite să se procedeze la o evaluare comparativă a intereselor în cadrul căreia, pe lângă gravitatea încălcării respectivului principiu și atingerile aduse intereselor străinului care decurg din aceasta, se ține seama și de interesele statului membru servite de prelungirea măsurii de luare în custodie publică?

⁽¹⁾ JO 2000, C 364, p. 1.

⁽²⁾ JO L 348, p. 98.

Acțiune introdusă la 5 iulie 2013 — Comisia Europeană/Republica Cipru

(Cauza C-386/13)

(2013/C 260/63)

Limba de procedură: greaca

Părțile

Reclamantă: Comisia Europeană (reprezentanți: P. Hetsch, K. Herrmann și M. Patakia, agenți)

Pârâtă: Republica Cipru

Concluziile reclamantei

— declararea faptului că, întrucât nu a adoptat toate actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma Directivei 2009/28/CE ⁽¹⁾ privind promovarea utilizării energiei din surse regenerabile, de modificare și ulterior de abrogare a Directivelor 2001/77/CE ⁽²⁾ și 2003/30/CE ⁽³⁾ sau, în orice caz, întrucât nu a comunicat astfel de acte Comisiei, Republica Cipru a încălcat obligațiile care îi revin conform articolului 27 alineatul (1) din directiva menționată;